

Zamiast wydawania świadectw ułamkowych albo równoległe z wydawaniem ich, Minister Skarbu jest upoważniony do zarządzenia wypłaty wspomnianych powyżej końcówek lub części ich w gotówce.

3) Pożyczka konwersyjna będzie oprocentowana w stosunku 5 od stał rocznie, płatnych półrocznie zdołu, w dniach 2 stycznia i 1 lipca każdego roku za okazaniem właściwych kuponów. Procenty zaczną biec od dnia 1 stycznia 1925 roku.

4) Pożyczka konwersyjna będzie umorzona do dnia 2 stycznia 1945 r., w 40 ratach półrocznych na 2 stycznia i 1 lipca każdego roku, począwszy od dnia 1 lipca 1925 r., na zasadzie planu umorzenia, który ustali i ogłosi Minister Skarbu. Niewymienione na obligację świadectwa ułamkowe, wypuszczone na podstawie p. 2 ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, będą umorzone wraz z ostatnią ratą umorzenia, przy czym przy wypłacie za nie należności będą również wypłacone zaległe odsetki od 1 stycznia 1925 r.; Minister Skarbu może również zarządzić na tych samych warunkach wcześniejsze umorzenie świadectw ułamkowych. Suma obligacji umarzanych w terminie, w których zostaną umorzone świadectwa ułamkowe, ulegnie zmniejszeniu o sumę umarzanych równocześnie świadectw ułamkowych.

5) Pożyczka konwersyjna posiada wszelkie prawa papieru, posiadającego bezpieczeństwo pupilarne i może być używana dla lokaty kapitałów fundacyjnych, kaucji cywilnych i wojskowych, depozytów tudzież dla konwersji funduszy pupilarnych, ulokowanych w innych papierach wartościowych.

6) Kuponu od pożyczki konwersyjnej są wolne od podatków od kapitałów i rent.

§ 6. Zarządza się umorzenie w drodze wykupu za gotówkę według sumy nominalnej z dniem 2 stycznia 1925 r. nieskonwertowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 i 4% państwowej pożyczki premjowej, oraz przedterminowy wykup nieskonwertowanych obligacji 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920.

Posiadacze tych nieskonwertowanych obligacji otrzymają w zamian za nie i kupon bieżący na 1 stycznia 1925 r. gotówkę w markach polskich względnie w złotych polskich wedle kursu wymiany banknotów na złote, przy czym posiadaczom obligacji 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z roku 1920 wypłaca się o 10% więcej.

§ 7. Minister Skarbu jest upoważniony do dokonania losowania wszystkich do dnia 1 stycznia 1925 r. niewylosowanych wygranych od 4% państwowej pożyczki premjowej, przewidzianego w art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 61 poz. 391), jednorazowo, w terminie przez niego oznaczonym, przy czym wylosowane obligacje nie tracą prawa do konwersji na pożyczkę konwersyjną, określona w § 5.

§ 8. O ile zostanie rozpisana wewnętrzna pożyczka długoterminowa, której amortyzacja nie będzie ukończona w przeciągu 20 lat, począwszy od chwili jej rozpisania, posiadacze obligacji pożyczki

konwersyjnej oraz świadectw ułamkowych mają prawo przy subskrypcji na tamtą pożyczkę wpłacić połowę należności subskrypcyjnej posiadaniem nieumorzonemi obligacjami i świadectwami ułamkowymi pożyczki konwersyjnej, po ich kursie nominalnym, z doliczeniem wartości na dzień dokonania takiej subskrypcji: dla obligacji bieżącego kuponu, a dla świadectw ułamkowych—odsetek od dnia 1 stycznia 1925 roku.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

275.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 marca 1924 r.

w sprawie zastosowania stałej jednostki do podatku od kart do gry na górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na zasadzie art. 5 lit. b), 7 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Stawkę podatku od kart do gry, ustalona w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1046) na 100.000 mkp. przelicza się na 0.50 franków złotych uwzględniając, że przeciętna wartość franka złotego z września, października i listopada 1923 r., poprzedzających ogłoszenie powołanego rozporządzenia, wynosi 193.259 mkp., oraz stosując niezbędne zaokrąglenie.

§ 2. Podatek ma być wpłacony w tej sumie marek polskich, jaka wynika z pomnożenia stawki, określonej we frankach złotych, przez kurs franka złotego obowiązujący w dniu uiszczenia podatku.

Sumę podatku, przypadającą do uiszczenia w markach polskich zaokrągla się w ten sposób, że końcówki tej sumy wynoszące 5.000 mk. lub więcej zaokrągla się wzwyż do 10.000 mk., końcówki wynoszące mniej niż 5000 mk. zastępuje się zerami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*